

አለቃ ዶ/ር አየለ ዓለሙ

/፲፰፻፷፯ - ፲፱፻፷፱/

በመሠረት ከበደ

የሦስተኛ ዓመት በየለ ዕረፍታ ቸውን መታሰቢያ አስመልክቶ ጥር ፲፮ ቀን ፲፱፻፸፪ ዓ.ም በትን ሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት የታተመው መጽሐተ ሊቃውንት «የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሊቅነታቸውን በመረዳት በ፲፱፻፷፰ ዓ.ም በሰኔ ወር የዶክተርነት ማዕረግ ሰጥቷቸዋል። በዚህም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የመጀመሪያውና ብቸኛው ናቸው። የሊቃውንት ኮከብ የተባሉትም ስለዚህ ነው» በማለት ስለእኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ ገልጿል።



አራት ዓይና ዶክተር

አለቃ ዶክተር አየለ ዓለሙ የክብር ዶክትሬት ከተቀበሉ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የመጀመሪያው ናቸው። ከዚህ መዓርግ በተጨማሪ አራት ዓይና የሚል የቤተ ክርስቲያን መዓርግ አላቸው። ይህ መዓርግ የሚሰጠው በቤተ ክርስቲያን ትምህርት የጠለቀ ዕውቀት ላላቸው አራቱን ገብኤያት ለሚያስተምሩ ሊቃውንት ነው። አራቱ ገብኤያት የሚባሉት መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሐዲሳት፣ መጻሕፍተ ሊቃውንት እና መጻሕፍተ መነኩሳት ናቸው። መጻሕፍተ ብሉያት አጠቃላይ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትን የሚያጠቃልል ሲሆን መጻሕፍተ ሐዲሳት አራቱን ወንጌላውያንና የጳውሎስ መልእክታትና ሌሎቹ ይጠቃለላሉ። መጻሕፍተ ሊቃውንት ውስጥ የሚካተቱት ፍትሐ ነገሥት፣ ቄርሎስ፣ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ ሃይማኖተ አበው፣ መጻሕፍተ ቅዳሴያትና የመሳሰሉት

ፍሬ ሊቃውንት

ናቸው። መጻሕፍተ መነኩሳት የመነኩሳትን ተጋድሎና ክብር የሚናገሩና ማር ይስሐቅ፣ አረጋዊ መን ፈላጊና ፊልክስቶስን ያካተተ መጽሐፍ ነው። አለቃ ዶ/ር አየለ ዓለ ሙም የነዚህ ሁሉ ዐዋቂ ናቸው።

- በይነ ምንት ዘተገብአ ኪዳነ ማርያም ዕንቁ ባሕርይ ያበርህኑ፣
- ለምድር ውስቴታ ሥነ ጸዳሉ አእምሮ፣
- ወአርድእት ኃለፍት ትርጓሜ ይክሉኑ ነጽሮ፣
- ገጸ መጻሕፍት አድባር ዘሙሴ መጽሔተ ገጹ ተምህሮ፣
- እስመ ለገባኤነ ተሠወሮ፣
- ወእፎመ ሞት ጎምዘ ተፅዕሮ፣
- ለመዓር ልሳኑ አምረሮ።

አለቃ ዶ/ር አየለ ዓለሙ ባረፉ ጊዜ ከቀረቡት ቅኔዎች መካከል አንዱ ዶ/ር አየለ ዓለሙ የተወለዱት ጉንደር ጭልጋ አውራጃ በዳዋ ወረዳ ይተና ማርያም የተባለች ቦታ ነው። አባታቸው አቶ ዓለሙ ኪዳነ ማርያም እናታቸው ደግሞ ወ/ሮ ማን አህሌሽ ወ/ጊዮርጊስ ይባላሉ። ዶክተር አየለ በ፲፰፻፷፯ ዓ.ም ተወለዱ።

ሕፃን አየለ አባታቸውን ያጡት ገና በልጅነታቸው ነበር። እናታቸው ወ/ሮ ማን አህሌሽ ባለቤታቸው በሞት ከተለዩዋቸው በኋላ ልጃቸውን አየለ ዓለሙን ይዘው ወደ ትውልድ መንደራቸው ገንደዋ ገብርኤል ሔዱ። ጉንደር አውራጃ ከመምጣታቸው በፊት አየለ ዓለሙ እዛው የትውልድ ቦታቸው አቦ ገዳም መሪታ ሳህሉ ጋር ትምህርት ጀምረው ዳዊት ላይ ደርሰው ነበር። አለቃ አንድ አጎት ነበሯቸው። የዜማ መምህር የድጓ መምህር የሆኑት እኚህ አጎታቸው አለቃ አበራ ይባላሉ። አለቃ ወ/ሮ ማን አህሌሽን ያስፈቅዱና ሕፃኑን አየለን ጉንደር አዘዘ ተክለሃይማኖት ወስዷቸው። አእምሯቸው በስሉ ራሳቸውንም እስኪችሉ በማለት አለቃ አበራ ከእርሳቸው ጋር እንዲኖሩ ያደርጋሉ። ወደ ሌላ ትምህርት ቤት የሚሔዱበት ቀን እስኪደርስ በዜማ ትምህርት እየበሰሉ ሔዱ። እንደውም አንዳንዴ አለቃ ተማሪዎቻቸው ቀለም ሲጠፋቸው ለማትጋት አየለን እንዲጠይቁ ለተማሪዎቹ ይነግራሉ። የአዘዘ ተክለሃይማኖት ደብር ታላላቅ ሊቃውንትም አየለ ዓለሙ

ፍሬ ሊቃውንት

ሊቃኙ መስማት ይወዱ ነበር። ዐቢይ ጸም በመጣና ጸመ ድጓ በተቆመ ቁጥር «አየለ ይቃኘው» ይሉ ነበር። በዚህ ሁኔታ ወደ ትምህርት ዓለም የገቡት አለቃ ዶክተር አየለ ዓለሙ በአንድ ወቅት በአንድ መምህራቸው «ፍላጎት» በሚል ቅፅል መጠሪያ ይጠሩ ነበር። መምህሩ በተማሪያቸው የቀለም መያዝ ስጦታ በመደነቅ ነበር ይህን መጠሪያ የሰጧቸው።

ጠባይዕ

አለቃ ዶክተር አየለ ዓለሙ በብዙዎች ዘንድ የሚታወቁት በትግት ናቸው፣ ባላቸው ከፍተኛ ቀለም የመያዝ ስጦታ፣ በርገሩገነታቸውና ደክመኝ ስለቸኝ የማያውቁ በመሆናቸው ነው። ስለ ትግትናቸው የበጌ ምድርና የሰሜን ክፍለ ሀገር ሊቀ ጳጳስ የነበሩት ብፁዕ አቡነ እንድርያስ እንዲህ ብለው ነበር። «ዶ/ር አለቃ አየለ ብዙ ደቀመዛሙርትን ተክተውልን አልፈዋል፤ ከትግትናቸውና ከትዕግሥታቸው ግን አንድም አልተከፈንም»። ቀለም ቶሎ የመያዝ ብቻ ሳይሆን ያለመዘን ጋት ችሎታም ነበራቸው። ይኸው ስጦታቸው ነበር «ፍላጎት» የሚለውን የአድናቆት ስም ያሰጣቸው። ተከታዮቻቸውና ተማሪዎቻቸው አራቱን ገባኤያት አለቃ በሚያስተምሩ ጊዜ ቀለም በመዘንጋት አለመቸገራቸውን እያዩ እንደላቸው መሆንን እየተመኙ ችሎታቸውን ያደንቁ ነበር።

አለቃን የሚያውቁ ስለ ጠባያቸው ሲናገሩ የርገሩገነታቸውን ነገር ያስታውሳሉ። ለጋስ እንደሆኑ ይነገራል። አንድ ጊዜ ገንዘብ ያዥ ያቸውን ስንት ብር እንዳለ ይጠይቃሉ። እሱም አንዲት አምስት ብር እንደቀረኝ ይነግሯቸዋል። ይወስዱና ወደ ውጭ ወጥተው «ማን ነው ገንዘብ ያልደረሰው?» ብለው ይጠይቃሉ። በአጋጣሚ የደረሰ ችግረኛ «እኔ አለሁ» ብሎ ብሯን ተቀብሎ ሄደ።

አለቃ አየለ ዓለሙ ታላቅ መምህር ስለነበሩ በንጉሠ ነገሥቱ ዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ቀለብ ይሰጣቸው ነበር። ይህን ቀለብ ይወስዱና ለችግረኞች ያከፋፍላሉ። የሚሰጣቸውንም ገንዘብ በየጉ ዳናው ላሉ ችግረኞች አከፋፍለው ወደ ቤታቸው ይገባሉ። ይህ ዝናቸው በጉንደር አካባቢ ባሉ ሥፍራዎች ሁሉ ታወቀ። ጎንደር አውራጃ በገባኤ ማስተማር ሲጀምሩ በርካታ ተማሪዎች ወደላቸው መጡ። ቀለብ

ፍሬ ሲቃውንት

ተካፋይ ሲበረክት የሚያገኘውም ይበዛ ጀመር። ስለዚህ አንድ ዘዴ አመጡ አለቃ በገንዘብ ያዥው በኩል ቀለባቸው ለችግረኞቹ እንዲ ከፋፈል ተደረገ።

ይህን ተግባራቸውን መንግሥት ስላወቀ የዕለት ምግብ ከቤተ መን ግሥት ተፈቀደላቸው። በዚህ ጊዜ በየደረጃውም ያሉ ደጅ ጠኚዎች ነገር አሳሰባቸው። ሊጠይቋቸው ሲመጡም ለመለመን ያፈሩ ግን በረ ሀብ አለንጋ የሚገረፉ መሆናቸውን ስለሚያውቁ ከዕለት ድርጊታቸው ያካፍሏቸዋል። አሁንም በምግብ እየተጉዱ መሆኑ ሲታወቅ የእንግዳ መቀበያ ተፈቀደላቸው።

እንደዚህ አድርገው ድንገት ችግረኛ የመጣባቸው ከሆነና የሚሰ ጡት ከሌለ ከደቀመዛሙርታቸው ይበደሩና ይሰጣሉ። አለበለዚያ ከመ ንግሥት ባለ ሥልጣናት የችግረኞች መርጃ እየጠየቁ ያመጡና ተማሪ ዎቻቸውንና ድሆችን ይረዱ ነበር።

አለቃ ዶክተር አየለ ዓለሙ ወገኖቻቸውን መርዳት በጣም ይወ ዳሉ። ባለ ጉዳይ ሲገላላ ደስ አይላቸውም። እጅ ለመንግሥት ባለሥል ጣናት ጋር በሚሔዱ ጊዜ ባዶ እጃቸውን አይገቡም። የባለ ጉዳዮችን ደብዳቤ ይዘው ይሔዱና ሲወጡ ባለሥልጣኑ ፊት ደብዳቤዎቹን አስ ቀምጠው ይወጣሉ። ይህ ድርጊታቸው እንዳንድ ባለሥልጣናትን ቢያስ ከፋም ብዙዎቹ ይወዳላቸዋል። ባለ ሥልጣን ጋር የሚያደርሳቸው ያጡ፣ ፍትሕ ርትዕ የሚሹ ወገኖችን ጉዳይ ይዘው እንደሚመጡ ያውቃሉና። እሳቸውም ራሳቸውም ቢሆኑ ባለሥልጣናቱ እንዳይቀየሩ የድሆች ዕንባ መፍሰስና የፍትሕ ርትዕ መታጣት ሀገርን እንደሚጉዳ በመግለፅ ነገ ፍን ያስረዷቸዋል።

አለቃ አየለ ለብዙዎች በድካማቸው ጊዜ ኃይል ናቸው። ደክመኝ ስለቸኝ ብለው የሚያስታገሉት ነገር የለም። በጸሎትም በማስተማርም የተጉ ናቸው። ይህን ጠባያቸውን የሚያውቁ በ፩ኛ ጢሞ ፬፣ ፲፩፣ ፲፪ የሚገኘውን «ምክር አስተምር በቃልና በነገር በፍቅርም በእምነትም በን ጽሕፍም ለሚያምኑ ሁሉ ምሳሌ ሁን እንጅ ማንም ታናሽነትህን አይና ቀው እስከመጣ ድረስ መጽሐፍ በማንበብና በመምከር በጸሎትም ተጠ

ፍሬ ሲቃውንት

በቀህ ኑር። ይህንም አዘውትር። እንዲህ ያደረገህ እንደሆነ ራስህንም የሚሰሙህንም ታድናለህ» የሚለውን የቅዱስ ጳውሎስን ምክር በተግባር የገለፁ ይላቸዋል።

እኚህ ታላቅ ሊቅ ከማለዳው አሥራ አንድ ሰዓት አንሥተው እስከ ሰባት ሰዓት ድረስ አራቱን ጉባኤያት በተራቸው ሲተረጉሙና ሲ ያስተምሩ ይውላሉ። እንዲህም ሆኖ የተማሪዎቻቸው ቁጥር በርካታ ስለሆነ እያንዳንዱ ተማሪ አይደርሰውም። ከሰዓት በኋላ ምግባቸውን በአስቸኳይ ቀምሰው ወደ ጉባኤያቸው ተመልሰው ለነገው ጉባኤ ይዘጋ ጃሉ። የተዛባውን ምሥጢር ለማቅናት የጉደለውን ለመሙላት መጻሕ ፍቱን ያስነብባሉ። አንዳንድ ጊዜ አላልቅ ይልና ሲጨልም በመብራት ያስነብቡና ወደ ማታ ጸሎታቸው ይገባሉ። ጥቂት ያርፉና ደግሞ የመንፈቀ ሌሊት ጸሎታቸውን ዝግ ባለ ሁኔታ ያደርሳሉ።

መማር /ማስተማር

ወጣቱ ተማሪ አየለ የዜማው ትምህርት ቢሰማማቸውም ቅኔ መማር ስለፈለጉ ከዜማ መምህራቸው ከአለቃ አበራ ፈቃ ጠይቀው የአደራ ደብዳቤ ጭምር ተሰጥቷቸው መምህር አባተ ዘንድ ጸገቢያ ወረዳ አረ ቢያ መድኃኔዓለም ተላኩ።

አየለ ቅኔ መቁጠር ጀመሩ። ትምህርቱ በጣም ከበደባቸው። ቢሆ ንም ተስፋ ባለመቁረጥ ትምህርታቸውን መከታተል ቀጠሉ። በመጨ ረሻ ወደ ቀድሞ ትምህርት ቤታቸው ለመመለስ ይወስኑና ጓዛቸውን ጠቅልለው መንገድ ይጀምራሉ። ጓደኞቻቸውም እንዲቀሩ ቢለምኗቸው በጂ ስላላሏቸው ጉዳዩን ለመምህራቸው ይናገራሉ። መምህር አባተም ለተማሪዎቹ መልእክት ላኩ። በአካባቢው ድርማ የሚባል ወንዝ አለ። «ሂዱና ድርማን ሳይሻገር ያገኛችሁት እንደሆነ እንደ ምንም ብላችሁ ይዛችሁት ኑ። ወንዙን ተሻግሮ ካገኛችሁት ግን ተውት» ይላቸዋል። ደቀ መዛሙርቱም በፍጥነት ቢሔዱ አለቃ ወንዙን ሳይሻገሩ ከወንዙ ጳር ከነበሩ ከብት ጠባቂዎች መንገድ ሲጠይቁ አገኛቸው።

በዚህ ሁኔታ ወደ ቅኔ ትምህርታቸው የተመለሱት ደቀ መዛሙሩ አየለ በኋላ ያስቸገራቸውን ቅኔ ተካኑት። ቅኔን እስከነ አገባቡ

ፍሬ ሊቃውንት

አውቀው አሉ የተባለ ቅኔ ዘራሬ ሆኑ። ያውም የመምህራቸው ምክትል። በዚህ አገልግሎት ረዘም ላለ ጊዜ ከቆዩ በኋላ ወደ አዘዞ መመለስ ግድ ሆነባቸው። አገታቸው አለቃ አበራ የዜማውን ትምህርት እንዲያጠናቅቁና ወደ ቤተልሔምም ሄደው ድጓውን እንዲያስመርቁ ልከውባቸው ወደ ቤተልሔም አቀኑ። ቤተልሔም እየተማሩ ላለ አለቃ ጎሩይ ፈንታ የተባለ የመጽሐፍ መምህር የመጻሕፍትን ትርጓሜ እንዲማሩ ጠሯቸው።

ወዲያውም የቆረቆረ ስንት ትርጓሜ አጠኑ። ከዚያም የመጻሕፍት ትርጓሜን የበለጠ ለመማር ጎጃም ደንበጫ ቅዱስ ሚካኤል ከአለቃ ተስፋ ዘንድ የሃይማኖት አበውን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። አለቃ ተስፋ ወደ ሞጣ ጊዮርጊስ ተዛወሩ። የደንበጫ ካህናት አለቃ አየለ በአለቃ ተስፋ ቦታ እንዲተኩ ፈልገው ነበር። እርሳቸው ግን ሞጣ ሄደው የመጻሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ አውቀው መምህርነታቸውን አስመርቀው ጌን ደር ተመለሱ። እኚህ መምህራቸው አለቃ ተስፋ ነበሩ «ፍላጭ» ብለው የሚጠሯቸው።

ከጌጃም ተመልሰው ጌንደር ግምጃ ቤት ማርያም ከታላቁ ሊቅ መምህር ተክለ ማርያም የሐዲሳትን ትርጓሜ ሲያሔዱ ቆዩ። ቀጠሉና ሐዲሳቱን ለማጠናቀቅ ሰሜን አውራጃ ደረሰጌ ማርያም ከመምህር ገብረ ማርያም ዘንድ ሔዱ።

ከሰሜን ደግሞ ወደ ጌንደር ተመለሱና ከጌታው አለቃ ዘዮሐንስ ዘንድ የፍትሐ ነገሥትን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። የሊቃውንቱን ትርጓሜ ደግሞ በጌን ያስተምሩ ነበር። በዚህ ጊዜ መምህሮቻቸው አለቃ ጎሩይና አለቃ ተስፋ ከጌታው አለቃ ዘዮሐንስ ጋር መጡ። ገብኤውም ይሰፋ ጀመር። አለቃ አየለ ለመምህሮቻቸው የማስተማሩን ሥራ ለመልቀቅና የፍትሐ ነገሥቱን ትርጓሜ ለማጠናቀቅ ወሰኑ። እነ አለቃ ተስፋ ግን ከእንግዲህ ማስተማር የአለቃ አየለ ፈንታ መሆኑን ነግረው እነሱ ማዳመጥ አለቃ አየለ ደግሞ ገብኤውን ማካሄድ ጀመሩ። የፍትሐ ነገሥትን ትምህርት ከጨረሱ በኋላ የሊቃውንት ትርጓሜን በሰፊው ማስተማር ጀመሩ።

ፍሬ ሊቃውንት

የፍትሐ ነገሥትን ትምህርት ካጠናቀቁ በኋላ ከሚሕሌ ወልደ ተክሌ መርሐ ዕውርንና አቡሻክርን ማለትም ምሕዋረ ከዋክብትን ሚጠተ ብርሃናትን የሚያስረዳውን የሊቃውንትን መጽሐፍ ተማሩ። ይህ ሁሉ ትምህርታቸው የሊቃውንት ቅርስ የሆኑትንና የመምህራኑን ትምህርት የምናመላክርባቸውን የአራቱን ገብኤ መጻሕፍት በሙሉ ንባብ ከትርጓሜ የአቡሻክር መጽሐፍ ከነባለ ሠንሠረገፍ ለመጻፍ አስችሏቸዋል። ይህ ባለ ሠንጠረዥ አቡሻክር ለኤግዚቢሽን ሌጌ ተልኮ ለሀገራችን አድናቆትን ስለ ከፍተኛነቱም ሰባት መቶ ሃምሳ ብር ሽልማት አግኝቷል።

በአዲስ አበባ

ከመንግሥት በ፲፱፻፷፩ ዓ.ም ጥሪ ደረሳቸውና አዲስ አበባ መጡ። ወደ አዲስ አበባ የመጡት ከአለቃ ጎሩይ ፈንታ ጋር ነበር። አዲስ አበባም ሁለቱ ሊቃውንት መጻሕፍትን ማስተማርና የሚታተሙትንም መጻሕፍት ከሊቃውንት ጋር ሆኖ ማጠናቀቅ ጀመሩ። እግረ-መንገዳቸውንም አብረዋቸው ከሚሠሩት ሊቃውንት ዕውቀት ይቀስሙ ነበር። የላሊበላ ገዳማት መምህር ከነበሩት ከመምህር ጎሩይ መጻሕፍት መነኩሳትን፣ ከመምህር ፊላታዎስ መጻሕፍት ብሊያትን በሙሉ አጠኑ። ከመምህር ገራማ በኋላ ከአቡነ ሚካኤል የ፲፱ቱን ቅዳሴ አጠናቀው ተማሩ። ለብዙ ጊዜም አዲስ አበባ አራቱን ገብኤያት አስተማሩ።

አዲስ አበባ ያሉ ደቀ መዛሙርታቸው የሚኖሩት በየአድባራቱ ነው። ዶክተር አለቃ አየለ ግን የሚኖሩት ቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ ነበር። ስለዚህ ለማስተማር አለቃ ጎሩይ ወደነበሩበት ወደ መንበረ ልዑል ቅዱስ ማርቆስና ወደ መታሰቢያ ቤት በኋላ ለማርያም ገዳም መመላለስ ነበረባቸው።

ዶክተር አለቃ አየለ በአዲስ አበባ ገብኤ በሚሔዱበት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ ሳይሆኑ ታላላቅ መምህራንም ሁሉ የራሳቸውን ገብኤ አቋርጠው የእርሳቸውን ገብኤ ተካፋይ ይሆኑ ነበር።

አዲስ አበባ እያሉ ጣሊያን ኢትዮጵያን ወረረች። ዶክተር አለቃ አየለ ሁልጊዜ በአሥራ አንድ ሰዓት በቅድስተ ቅዱሳን ማርያም ቤተ

ፍሬ ሊቃውንት

ክርስቲያን ጸሎተ ሠርክ ሲያደርሱ አንድ ፋሽስት ያያል። እዚህ እየ ቆምክ የምትጸልየው የኢትዮጵያ መንግሥት እንዲመለስልህ በማሰብ ነው» ብሎ እያዳፋ ሲወስዳቸው የሚያውቋቸው ሰዎች አድነዋቸዋል።

በየካቲት ፲፪ ቀን ፲፱፻፷፱ ዓ.ም የፋሽስት መንግሥት የአዲስ አበባ ባን ሕዝብ በጨፈጨፈ ጊዜ ከነደቀመዛሙርታቸው ለዘጠኝ ቀን አሥ ሯቸዋል። በዚህ ጊዜ አለቃ እሥረኞችን በማዕናናት ከፍ ያለ አገል ግሎት ሰጥተዋል።

ከዚህ ሁሉ በኋላ ወደ ጉንደር ለመመለስ ይወስናል። አለቃ ኅሩይ በዚህ ጊዜ እየደከሙ ነበርና እኔን ሳትቀብረኝ አትሒድ ብለው ይለም ናቸዋል። «በሀገሬ ሰው ተክቼ ማለፍ አስቤአለሁና የርስዎም መልካም ፈቃድም ይሁንልኝ አላቸው።» አለቃ ኅሩይም ፈቀዱላቸው። ከመሔ ዳቸው በፊትም የጉንደር በኣታን የአልቅና መዓርግ በብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስ መልካም ፈቃድ ተሰጣቸው። ጉንደርም ሰፊ ጉባኤ አቋቋመው አራቱን ጉባኤያት ማስተማር ጀመሩ። ብዙ ሊቃውንትም አፍርተዋል። የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲም ሰኔ ፲፱፻፷ ዓ.ም የዶክትሬት መዓርግ ሰጣቸው። የሊቃውንት ኮከብም ተባለ።

የመጨረሻ ዘመን

ከ፲፱፻፷፬ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ዕረፍታቸው ድረስ በዝማሬ፣ የእግዚ አብሔርን ስም በማመስገንና ምሥጢራተ እግዚአብሔር በመናገር ቆዩ። እድሜያቸው እየገፋ በመምጣቱ በዚህ ጊዜ የጉባኤው ሥራ እንዲ ቆምላቸው ተደርገ። ዶክተር አለቃ አየለ በዘመናቸው በርካታ ሊቃ ውንትን ተክተዋል። በርካታ ጳጳሳትን ሊቃነ ጳጳሳትን እንዲሁም መም ሀራንን አፍርተዋል።

በአረጋዊነታቸው ላይ ጥቂት ሕመም ተጨምሮባቸው በሕክምና ሲ ረዱ ቆይተው በአንድ መቶ ሁለት ዓመታቸው ጥር ፲፮ ቀን ፲፱፻፷ ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። የቀብራቸው ሥነ ሥርዓትም የመን ግሥት ባለሥልጣናት፣ የጉንደር ሊቃውንትና የጎንደር ከተማ ሕዝብ በተገኙበት በመገበረ መንግሥት መድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን ተፈ ጸመ።

ፍሬ ሊቃውንት

አስክሬናቸው ካረፈበት ቦታ ላይ ባለአንድ ድርብ የመቃብር ቤት ተሠርቷል። መቃብር ቤቱ የተሠራው ከመድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲ ያን ዕቃ ቤት ጋር ተያይዞ ነው የተሠራው። ምድር ቤቱ ውስጥ የማላ በር ጸሎት ጠዋትና ማታ ይደረስበታል፤ ጉባኤም ይካሄድበታል። አን ዳንዴም ለምእመናን ትምህርት ይሰጥበታል። ፎቁ ሁለት ክፍሎች አሉት። አንደኛው ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውሏል። ሁለተኛው ግን የዶክተር አለቃ አየለ የአራቱ ጉባኤ መጻሕፍት በሙሉ ንባብ ከትርጓሜ የሆኑ እንዲሁም ታላቁና ሙሉው ባለሠንጠረዥ አቡሻሕር የሚባለው መጽሐፍ እንግዶች ሲመጡ እንዲያዩት፣ ለአንዳንድ አስፈ ላገ ጉዳይ ቅርሶቹ ሲፈለጉም ከዛው በቅርብ እንዲገኙና ተጠብቀው ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፉ ለማድረግ ተቀምጠውበታል።

ምንጭ፡- መጽሐፍ ሊቃውንት ጥር ፲፩ ቀን ፲፱፻፸፱ ዓ.ም